

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ.

Μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ παρεγερόμην ἐγὼ Ἰωάννης μένος ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβώρ, ἔμθ᾿α καὶ τὴν ἀρχαίον αὐτοῦ θεότητα ὑπέδειξεν ἡμῖν, καὶ μὴ δυνήσεντος μου ᾤσθαι ἔπεσα ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ὑψάμην πρὸς κύριον καὶ εἶπον· κύριε ὁ θεός μου, ὁ καταξιώσας με δοῦλόμ σε γεμέσθαι, ἄκυσον τῆς φωνῆς μου καὶ δίδασχόν με περὶ τῆς ἐλπίσεώς σε· ὅταν μέλλῃς ἔρχεσθαι ἐπὶ τῆς γῆς, τί μέλλει γεμέσθαι; ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ καὶ ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη τί μέλλουσι γεμέσθαι ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις; ἀποκαλύψόν μοι πάντα. Θαρρῶ γὰρ ὅτι ὑπακούεις τῷ ὀνόματι σε. Καὶ ἐποίησα ἡμέρας ἑπτὰ προσδύχόμενος, καὶ μετὰ ταῦτα μεθέλθω φωταίνῃ ἡρπασέμ με ἀπὸ τοῦ ὄρους καὶ ἔστησέν με πρὸ προσώπου τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἤκουσα φωνῆς λεγούσης μοι· ἀνάβλεψον, δοῦλε τοῦ θεοῦ Ἰωάννη, καὶ γυνώσκει. καὶ ἀναβλέψας εἶδον ἀνωγότα τὸν οὐρανόμ, καὶ ἐξήρχετο ἀπὸ τοῦ ἔμδοθεν τοῦ οὐρανοῦ ὁσμή ἀρωμάτων ὀσμῆς πολλῆς, καὶ εἶδον φωτοχυσίαν πολλὴν σφόδρα παρὰ τὸν ἥλιον φωταυγέστεραν. καὶ πάλιν ἤκουσα φωνῆς λεγούσης μοι· θεωρήσον, δίκαιε Ἰωάννη. καὶ ἀνέτενα τὸ ὄμμα, καὶ

εἶδον βιβλίον κείμενον, ὡς μομίζον με, ἑπτὰ ὀρέων τὸ πᾶχος αὐτοῦ· τὸ δὲ μῆκος αὐτοῦ μοῦς ἀνθρώπων οὐ διώσεται καταλαβεῖν, ἔχοντα σφραγίδας ἑπτὰ. καὶ εἶπον· κύριε ὁ θεός μου, ἀποκαλύψόν μοι τί ἐστὶν γεγραμμένον ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. καὶ ἤκουσα φωνῆς λεγούσης μοι· ἄκυσον, δίκαιε Ἰωάννη· τοῦτο τὸ βιβλίον ὁ ἐώρακας, γεγραμμένα εἰσὶν τὰ ἐν τῷ οὐρανόμ καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ καὶ τὰ ἐν τῇ ἀβύσσῳ, καὶ πάσης φύσεως ἀνθρώπων κλήματα καὶ δικαιοσύνη. καὶ εἶπον· κύριε, πότε μέλλουσι ταῦτα γεμέσθαι, καὶ τί ὁρῶμεν οἱ καιροὶ ἐκεῖνοι; καὶ ἤκουσα φωνῆς λεγούσης μοι· ἄκυσον, δίκαιε Ἰωάννη· μέλλει τῷ καιρῷ ἐκείνῳ γεμέσθαι πλησμονὴ σίτης καὶ οἶνου, οἷα οὐ γέγονεν ἐπὶ τῆς γῆς οὐδ' οὐ μὴ γένηται ἕως ἃ ἐλθῶσιν οἱ καιροὶ ἐκεῖνοι. τότε ὁ ζάχυς τοῦ σίτης ἐκφυεῖ ἡμιχοίρικον, καὶ ὁ ἀγκὼν τοῦ κλήματος ἐκφυεῖ χιλίας βότρυας, καὶ ὁ βότρυς ἐκφυεῖ ἡμίσημον οἶνον· καὶ τοῦ ἐπερχομένου ἔσται οὐ μὴ ὀρεσθῇ ἐπὶ προσώπῳ πάσης τῆς γῆς ἡμιχοίρικον σίτη οὐδὲ ἡμίσημος οἶνος. Καὶ πάλιν εἶπον· κύριε, ἀπὸ τότε τί μέλλεις ποιεῖν; καὶ ἤκουσα φωνῆς λεγούσης μοι· ἄκυσον, δίκαιε Ἰωάννη· τότε φανήσεται ὁ ἀρρηκτὸς καὶ ἐξορισμένος ἐν τῇ σκοτίᾳ, ὁ λεγόμενος ἀντίχριστος. καὶ πάλιν

εἶπομ· κύριε, ἀποκαλύψόν μοι ποτα-
πὸς ἔστιμ. καὶ ἥκιστα φωνῆς λεγῶσης
μοι· τὸ εἶδος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ζο-
φῶδες, αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ
ὀξεῖαι ὡς βέλῃ, οἱ ὄφρυες αὐτοῦ ὡσεὶ
ἀγροῦ, ὁ ὀφθαλμὸς αὐτοῦ ὁ δεξιὸς ὡς
ὁ ἄσῃρ ὁ πρῶτ' ἀμ' ἀτέλλωμ, καὶ ὁ ἔτε-
ρος ὡς λέοντος, τὸ ρόμα αὐτοῦ ὡς
πῆχυν μίαν, οἱ ὀδοῦντες αὐτοῦ σπιθα-
μαῖοι, οἱ δάκτυλοι αὐτοῦ ὡς δρέπανα,
τὸ ἵχμος τῷ ποδῶν αὐτοῦ σπιθα-
μῶν δύο, καὶ εἰς τὸ μέτωπον αὐτοῦ
γραφεὶ ἀμ' ἰχθίος· ἕως τοῦ οὐρανοῦ
ὑψωθῇσεται καὶ ἕως τοῦ ἄδ' κατα-
βῇσεται, ποιῶν ψάλοφαιτα σίας. καὶ
τότε ποιήσω τὸν οὐρανὸν χαλκοῦν,
ἵνα μὴ δώσῃ ἐπὶ τῇ γῇ δρόσον· καὶ
κρύψω τὰς μετέλας ἐν ἀποκρύφοις
τόποις, ἵνα μὴ ἐπάγῃσι δρόσον ἐπὶ
τῇ γῇ· καὶ κατασεῖλω τοῖς κέρασιν
τῷ ἀμ' ἐμῶν, ἵνα μὴ πρῶσῃ ὁ ἄνεμος
ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ πάλιν εἶπομ· κύριε,
καὶ πόσα ἔτη μέλλῃ ποιῆν ἔτος ἐπὶ
τῆς γῆς; καὶ ἥκιστα φωνῆς λεγῶσης
μοι· ἄκιστον, δίκαιε Γωάρμῃ· τρεῖς ἔτη
ἔσονται οἱ καιροὶ ἐκεῖνοι, καὶ ποιήσω
τὰ τρεῖς ἔτη ὡς τρεῖς μῶνας, καὶ τοὺς
τρεῖς μῶνας ὡς τρεῖς ἐβδομάδας, καὶ
τὰς τρεῖς ἐβδομάδας ὡς τρεῖς ἡμέρας,
καὶ τὰς τρεῖς ἡμέρας ὡς τρεῖς ὥρας,
καὶ τὰς τρεῖς ὥρας ὡς τρεῖς σιγμάς,
καθὼς εἶπεμ ὁ προφήτης Δαυὶδ· τὸν
θρόνον αὐτοῦ εἰς τῇ γῇ κατέρρα-
ξας, ἐσμίκρυνας τὰς ἡμέρας τοῦ ρό-
μου αὐτοῦ, κατέχεας αὐτῷ αἰχμάλιν.
καὶ τότε ἀποσελῶ Εὐρώχ καὶ Ἡλίαμ

πρὸς ἔλεγχον αὐτοῦ, καὶ ἀποδείξω-
σιν αὐτὸν ψάλλω καὶ πλάμω, καὶ
ἀνέλῃ αὐτοὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον,
καθὼς εἶπεμ ὁ προφήτης· τότε ἀνεί-
σωσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον σὺ μόλῃς.
Καὶ πάλιν εἶπομ· κύριε, καὶ ἀπὸ τότε
τί μέλλῃ γεμεῖσθαι; καὶ ἥκιστα φωνῆς
λεγῶσης μοι· ἄκιστον, δίκαιε Γωάρμῃ·
τότε τελευτήσῃ πᾶσα φύσις ἀνθρω-
πίνη, καὶ οὐκ ἔστι ἀνθρωπος ζῶν ἐπὶ
πᾶσαν τῇ γῇ. καὶ πάλιν εἶπομ· κύ-
ριε, ἀπὸ τότε τί μέλλῃς ποιῆν; καὶ
ἥκιστα φωνῆς λεγῶσης μοι· ἄκιστον, δί-
καιε Γωάρμῃ· τότε ἀποσελῶ ἀγγέλους
μὲν, καὶ ἀροῦσιν τὰ κέρη τοῦ κριοῦ τὰ
κείμενα ἐπὶ τῇ μετέλλω, καὶ ἐξέλθω-
σιν ἔξω τοῦ οὐρανοῦ καὶ σαλπίσσῃσι
Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ μὲν τῷ κεράτῳ
ἐκείνῳ, καθὼς προεῖπεμ ὁ προφήτης
Δαυὶδ, ἐν φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης·
καὶ ἀκατιθῇσεται ἡ φωνὴ τῆς σάλπιγγος
ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς
οἰκουμένης· καὶ ἀπὸ τῆς φωνῆς ἐκείνης
τῆς σάλπιγγος σαλευθῇσεται πᾶσα
ἡ γῆ, καθὼς προεῖπεμ ὁ προφήτης,
καὶ ὑπὸ τῇ φωνῇ τοῦ θραυθῆς ἀν-
θήσεται πᾶσα βοτάνη, τετέστιν ὑπὸ
τῇ φωνῇ ἀρχαγγέλων ἀνθήσεται
πᾶσα φύσις ἀνθρωπίνη. Καὶ πάλιν
εἶπομ· κύριε, οἱ ἀποθανόντες ἀπὸ τοῦ
Αδάμ μέλλῃ τῇ σήμερον, καὶ οἱ κατοι-
κοῦντες ἐν τῷ ἄδ' ἀπὸ τοῦ αἰῶνος
καὶ οἱ ἀποθανόντες ἐπ' ἐσχάτῳ τῷ
αἰῶνι ποταποὶ ἀνθήσονται; καὶ
ἥκιστα φωνῆς λεγῶσης μοι· ἄκιστον,
δίκαιε Γωάρμῃ· πᾶσα φύσις ἀνθρω-

πίνη τριακομταετής ἀμ'ασησεται. Καὶ πάλιν εἶπομ· κύριε, ἄρσεν καὶ θῆλυ τελευτῶσιμ, καὶ ἄλλοι γηραλέοι, καὶ ἄλλοι μεώτεροι, καὶ ἄλλοι βρέφη· ἐν τῇ ἀμ'αζάσει ποταποὶ ἀμ'ασησονται, καὶ ἥκιστα φωνῆς λεγ'σῃς μοι· ἄκισσον, δίκαιε Γωάρμη· ὥσπερ γὰρ εἰσιμ αἱ μέλισσαι καὶ οὐ δροφύρασι μία τῆς μιᾶς, ἀλλ' εἰσὶ πᾶσαι μιᾶς εἰδέας καὶ μιᾶς ἡλικίας, οὕτως καὶ ἐν τῇ ἀμ'αζάσει ἔσονται πᾶς ἅμ θρωπος· οὐκ ἔστιν οὔτε ξανθὸς οὔτε πύρρος οὔτε μέλας, ἀλλ' οὔτε αἰθίοψ ἢ διάφορα πρόσωπα· ἀλλὰ πάντες ἀμ'ασησονται μιᾶς εἰδέας καὶ μιᾶς ἡλικίας· πᾶσα φύσις ἀμ'αρωπίνη ἀσώματαο ἀμ'ασησονται, καθὼς εἶπομ ὑμῖν ὅτι ἐν τῇ ἀμ'αζάσει οὔτε γὰρ μοῦσιμ οὔτε ἐγγαμίζονται, ἀλλ' ἢ εἰσιμ ὡς ἄγγελοι τοῦ θεοῦ. Καὶ πάλιν εἶπομ· κύριε, ἔστιν ἐν τῷ κόσμῳ ἐκείνῳ γινῶ εἶσαι ἀλλήλων, ἀδελφὸς ἀδελφόν, ἢ φίλος τὸν φίλον, ἢ πατὴρ τὰ ἴδχα τέκνα, ἢ τὰ τέκνα τοὺς ἰδῆς γομεῖς, καὶ ἥκιστα φωνῆς λεγ'σῃς μοι· ἄκισσον Γωάρμη· τοῖς μὲν δίκαιοις γινῶ ρισμὸς γίμεται, τοῖς δὲ ἀμαρτωλοῖς οὐδαμῶς, οὔτε ἐν τῇ ἀμ'αζάσει διώκεται γινῶ εἶσαι ἀλλήλων. καὶ πάλιν εἶπομ ἐγὼ Γωάρμης· κύριε, ἔστιν ἐκεῖ ἐνθύμησις τῷ ὧδε ἢ ἀγρῶν ἢ ἀμπε λώνων ἢ ἄλλων τῷ ἐνθάδε, καὶ ἥκιστα φωνῆς λεγ'σῃς μοι· ἄκισσον, δίκαιε Γωάρμη· ὁ προφήτης Δαυὶδ φάσκει λέγων· ἐμὴ θλίψις ὅτι χοῦς ἐσμέμ· ἅμ θρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄμθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξαμθί-

σει, ὅτι πνεῦμα διήλθεμ ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγινώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς εἶπεμ· ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ἐπὶ σρέφει εἰς τὴν γλῶ αὐτοῦ· ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πᾶν τες οἱ δρολογισμοὶ αὐτοῦ. Καὶ πάλιν εἶπομ· κύριε, καὶ ἀπὸ τότε τί μέλλεις ποιεῖν, καὶ ἥκιστα φωνῆς λεγ'σῃς μοι· ἄκισσον, δίκαιε Γωάρμη· τότε ἀποσελῶ τοὺς ἀγγέλους μὲ ἐπὶ προσώπῃς πάσης τῆς γῆς, καὶ ἀροῦσιμ ἀπὸ τῆς γῆς πᾶν ἐμδοξόν καὶ πᾶν τίμιον, καὶ τὰς σε πτὰς καὶ ἀγίας εἰκόμας, καὶ τοὺς ἐμδύξας καὶ τιμίους σε αὐ ρας, καὶ τὰ ἱερά τῷ ἐκκλησιῶν, καὶ τὰς θείας καὶ ἱεράς βί βλας· καὶ τὰ τίμια καὶ ἅγια πάντα ἀρθῇσονται ὑπὸ μεφελῶν ἐν τῷ ἀέρι. καὶ τότε κελεύσω ἀρθῶναι τὸ μέγα καὶ σεβάσμιον σκῆπτρον, ἐν ᾧ τὰς χεῖρας μὲ ἥπλωσα ἐν αὐτῷ, καὶ προσκυ μῆσσιμ αὐτῷ πάντα τὰ τάγματα τῷ ἀγγέλων μὲ. καὶ τότε ἀρθῇσεται πᾶσα φύσις ἀμ'αρωπῶν ἐπὶ μεφελῶν, καθὼς προεῖπεμ ὁ ἀπόστολος Παῦλος· ἅμα σὺν αὐτοῖς ἀρπαγισόμεθα ἐν μεφέλαις εἰς ἀπάντησιμ τοῦ κυρῆ εἰς ἀέρα. καὶ τότε ἐξεέλθῃ πᾶν πνεῦμα πομνρόν, τὰ ἐν τῇ γῇ, τὰ ἐν τῇ ἀβύσσῳ, ὅπῃ ἐὰν εἰσιμ ἐπὶ προσώπῃς πάσης τῆς γῆς ἀπὸ ἀμ'ατολῶν ἡλῆς μέλχι δυσμῶν, καὶ κολληθῇσονται πρὸς τὸν ὑπηρετ'μενον παρὰ τοῦ δροβόλα ἥτοι τὸν ἀμ'τίλχισον, καὶ ἀρθῇσονται ἐπὶ τῷ μεφελῶν. Καὶ πάλιν εἶπομ· κύριε, καὶ ἀπὸ τότε τί μέλλεις

ποιεῖν· καὶ ἤκουσα φωνῆς λεγούσης μοι· ἄκουσον, δίκαιε Γωάρμη· τότε ἀποσελῶ τοὺς ἀγγέλους μου ἐπὶ προσώπῃ πάσης τῆς γῆς, καὶ κατακαύσασιν τὴν γῆν πῆχας ὀκταχιλίας πεντακοσίας, καὶ κατακαήσονται τὰ ὄρη τὰ μεγάλα, καὶ αἱ πέτραι πᾶσαι χωρῶσθαι καὶ γεμῆσονται ὥσεί κοριοτός, καὶ κατακαήσονται πᾶν δένδρον καὶ πᾶν κτίως καὶ πᾶν ἐρπετόν ἐρπον ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πᾶν συρόμερον ἐπὶ προσώπῃ τῆς γῆς, καὶ πᾶν πεταμένον πετόμερον ἐπὶ τὸν αέρα, καὶ οὐκέτι ἔσται ἐπὶ προσώπῃ πάσης τῆς γῆς σαλεύόμερόν τι, καὶ ἔσται ἡ γῆ ἀκίμνητος. Καὶ πάλιν εἶπον· κύριε, καὶ ἀπὸ τότε τί μέλλεις ποιεῖν; καὶ ἤκουσα φωνῆς λεγούσης μοι· ἄκουσον, δίκαιε Γωάρμη· τότε ἀποσκεπάσω τὰ τέσσαρα μέρη τῆς ἀντολῆς, καὶ ἐξεέλθωσιν τέσσαρες ἄνθρωποι μεγάλοι καὶ ἐκλικμήσασιν πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς γῆς· καὶ ἐκλικμήσει κύριος τὴν ἁμαρτίαν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ λυκαμθῆσεται ἡ γῆ ὥσπερ χιὼν, καὶ γεμῆσεται ὡς χαρτίον, μὴ ἔχουσα σπῆλαιον ἢ ὄρος ἢ βυθὸν ἢ πέτραν, ἀλλ' ἔσται τὸ πρόσωπον τῆς γῆς ἀπὸ ἀντολῶν μέχρι δυσμῶν ὡς ἡ τράπεζα καὶ λευκὸν ὥσεί χιὼν· καὶ πυρωθῆσονται οἱ μεθροὶ τῆς γῆς, καὶ βοήσῃ πρὸς με λέγουσα· παρθέμος εἰμι ἐν ὀπείῳ σου, κύριε, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία. καὶ ὡς προεῖπεν ὁ προφήτης Δαβὶδ· ῥαυτιᾶς με ὑψώσω καὶ κα θარიθῆσομαι, πλυ-

μῆς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκαμθῆσομαι. καὶ πάλιν εἶπεν· πᾶσα φάραγξ πληρωθῆσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βυθὸς ταπεινωθῆσεται, καὶ ἔσονται τὰ σκολιὰ εἰς ὀρθότητα καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας, καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ. Καὶ πάλιν εἶπον· κύριε, καὶ ἀπὸ τότε τί μέλλεις ποιεῖν; καὶ ἤκουσα φωνῆς λεγούσης μοι· ἄκουσον, δίκαιε Γωάρμη· τότε καθαρῶς ῥηθήσεται ἡ γῆ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, καὶ πληρωθῆσεται πᾶσα ἡ γῆ ὀψώδης διὰ τὸ μέλλειν με κατέρχεσθαι ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ τότε ἐξεέλθῃ τὸ μέγα καὶ σεβάσμιον σκῆπτρον μου χιλιᾶδων ἀγγέλων θρησκόμενες αὐτό, καὶ ὡς προεῖπον· καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ μου δυνάμει καὶ δόξης πολλῆς. καὶ τότε θεωρήσει αὐτὸ ὁ τῆς ἀδικίας ἐργάτης μου τῷ ὑπηρετῇ αὐτοῦ καὶ βρύξει μεγάλα, καὶ πάντα τὰ ἀκαθάρτα πρὸς ἡμᾶς εἰς φυγὴν τραπήσονται. καὶ τότε ἀοράτω δυνάμει κρατῶμενοι, μὴ ἔχοντες πόθον φυγεῖν, βρύξασιν κατ' αὐτοῦ τοὺς ὁδοῦτας αὐτῷ λέγοντες αὐτῷ· ποῦ ἔστιν ἡ δυνάμις σου; πῶς ἡμᾶς ἐπλάμησας; καὶ ἐξεφύγομεν καὶ ἐξεπέσαμεν ἐκ τῆς δόξης ἧς εἶχομεν παρὰ τοῦ ἐρχομένου κυρίου ἡμᾶς καὶ πᾶσαν φύσιν ἀνθρώπων. οὐαὶ ἡμῖν, ὅτι ἐν τῷ σκότει τῷ ἐξωτέρῳ ἐξορίζῃ ἡμᾶς. Καὶ πάλιν εἶπον· κύριε, καὶ ἀπὸ τότε τί μέλλεις ποιεῖν; καὶ ἤκουσα φωνῆς λεγούσης μοι· τότε ἀποσελῶ ἀγγελον

ἐξ οὐραμοῦ, καὶ κράξει φωνῇ μεγάλῃ λέγων· ἄκουσον γῆ καὶ ἐνὶ οὐχί, λέγει κύριος· πρὸς σέ γὰρ κατέρχομαι. καὶ ἀκούσῃ σεται ἡ φωνὴ τοῦ ἀγγέλου ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἴκου μένης καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς ἀβύσσου. καὶ τότε σαλευθήσεται πᾶσα ἡ διώαμις τῷ ἀγγέλῳ καὶ τῷ πολυομματῶν, καὶ γεμίσεται κρότος μέγας ἐν τοῖς οὐραμοῖς, καὶ σαλευθήσονται τὰ ἐν μέσῳ πέταλα τοῦ οὐραμοῦ, καὶ γεμίσεται φόβος καὶ ἔκστασις ἐπὶ πάντας τοὺς ἀγγέλους. καὶ τότε χωθήσονται οἱ οὐρανοὶ ἀπὸ ἀντολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν, καὶ κατέλθωσιν ἐπὶ τὴν γῆν πλήρη ἀγγέλων ἀνδριστημάτων, καὶ τότε ἀμείψονται οἱ θησαυροὶ τῷ οὐρανῶν, καὶ κατερεύκωσιν πᾶν τίμιον καὶ τῷ θυμῷ μάντων τὴν δόξαν, καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ ὥσπερ μύμφῳ ἐς οὐλισμένῳ κατερεύκωσιν ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ τότε ἔμπροσθέν μου πορεύσονται μυριάδες ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων, βασάζοντες τὸν θρόνον μου, κράζοντες· ἅγιος ἅγιος ἅγιος κύριος Σαβαώθ· πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. καὶ τότε ἐξελεύσομαι ἐγὼ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς, καὶ πᾶς ὀφθαλμὸς ἐπὶ τῷ μεφελῶν ὄψεται με, καὶ τότε κάμψαι πᾶν γόνυ ἐπὶ ραμνίῳ καὶ ἐπιγείῳ καὶ καταχθονίῳ· καὶ τότε μείνῃ ὁ οὐρανὸς κεμένος καὶ κατέλθω ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ κατεμεχθήσονται πάντα τὰ ἐν τῷ αἰερί ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ πᾶσα φύσις ἀνθρώπων καὶ πᾶν πνεῦμα πορνὸν μετὰ

τοῦ ἀντιχρίστου, καὶ σταθίσονται ἐνώπιόν μου πάντες γυμνοὶ καὶ τετραχλισμένοι. Καὶ πάλιν εἶπομ· κύριε, πῶς μέλλωσιν γεμεῖσθαι οἱ οὐρανοὶ καὶ ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη σὺν τοῖς ἄστροις; καὶ ἤκουσα φωνῆς λεγούσης μοι· θεωρήσον, δίκαιε Ἰωάννη. καὶ ἀπερίστας εἶδον ἀρνίον ἐπὶ τὰ ὀφθαλμοὺς ἔχοντα καὶ ἐπὶ τὰ κέρα. καὶ ἤκουσα πάλιν φωνῆς λεγούσης μοι· κελύσω ἐλθὼν τὸ ἀρνίον ἔμπροσθέν μου καὶ ἐρῶ· τίς ἀμείψεται τὸ βιβλίον τοῦτο; καὶ ἀποκριθήσονται πάντα τὰ πλήρη τῷ ἀγγέλῳ· δοθήτω τὸ βιβλίον τοῦτο τῷ ἀρνίῳ τοῦ ἀμείψαι αὐτό. καὶ κελύσω τότε ἀμείψωμαι τὸ βιβλίον. Καὶ ὅταν ἀμείψῃ τὴν πρώτην σφραγίδα, πεσοῦνται οἱ ἄστρες τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ ἄκρων ἕως ἄκρων. καὶ ὅταν ἀμείψῃ τὴν δευτέραν σφραγίδα, κρυβήσεται ἡ σελήνη καὶ οὐκ ἔσται ἐν αὐτῇ φῶς. καὶ ὅταν ἀμείψῃ τὴν τρίτην σφραγίδα, κατασταλήσεται τοῦ ἡλίου τὸ φῶς, καὶ οὐκ ἔσται φῶς ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ὅταν ἀμείψῃ τὴν τέταρτην σφραγίδα, λυθήσονται οἱ οὐρανοὶ καὶ ἔσται ὁ αἰὶρ ἀκατασκόλαστος, καὶ ὅπως φησὶν ὁ προφήτης· καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ ὄχι μέμεις, καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται. καὶ ὅταν ἀμείψῃ τὴν πέμπτην σφραγίδα, χωθήσεται ἡ γῆ καὶ ἀποκαλυφθήσονται πάντα τὰ κριτήρια ἐπὶ προσώπῳ πάσης τῆς γῆς. καὶ ὅταν ἀμείψῃ τὴν ἕκτην σφραγίδα, ἐκλείψει τὸ δέμοιρον τῆς θανάσεως. καὶ ὅταν ἀμείψῃ τὴν ἑβδό-

μὴ σφραγίσαι, ἀποσκηπτα θήσεται ὁ
ἄδης. Καὶ εἶπον· κύριε, τίμες μέλλου-
σιν ἐρωτᾶσθαι πρῶτον καὶ ἀπολαβεῖν
τὴν κρίσιν; καὶ ἤκουσα φωνῆς λεγούσης
μοι· τὰ πρῶτα τὰ ἀκάθαρτα με-
τοῦ ἀντικειμένου· κελύω αὐτοὺς πο-
ρεύσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον,
ἐνθα εἰσὶν τὰ ὑποβρύχια. καὶ εἶπον·
κύριε, καὶ εἰς ποῖον τόπον κείται; καὶ
ἤκουσα φωνῆς λεγούσης μοι· ἄκουσον, δι-
καιε Γωάρην· ὅσοι δυνάται ἀπὸ τρια-
κοιταέτης κυλίσαι λίθον καὶ ἀπολύ-
σαι κάτω εἰς τὸν βυθόν, καὶ ὀλιγοὶ
εἴκοσι ἔτη οὐ μὴ φθάσαι εἰς τὸν πυ-
θμένα τοῦ ἄδου· καθὼς προεῖπε ὁ
προφήτης Δαυὶδ· καὶ ἔθετο σκότος
ἀποκρυφῆν αὐτοῦ. Καὶ εἶπον· κύριε,
καὶ ἀπὸ ἐκείνων ποία γλώσσα μέλλει
ἐρωτᾶσθαι; καὶ ἤκουσα φωνῆς λεγούσης
μοι· ἄκουσον, δικαιε Γωάρην· ἐρωτη-
θήσονται ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ αἱ γλώσσαι
ἐκείναι καὶ ὁ ἐλλωισμός, καὶ οἵτι-
μες ἐπίστανται εἰς τὰ εἶδωλα καὶ εἰς τὸν
ἥλιον καὶ εἰς τοὺς ἀστέρας, καὶ οἵτι-
μες ἐν αἰρέσει τὴν πίσιν ἐμίαναν, καὶ
οἱ μὴ πιστεύσαντες τὴν ἀγίαν ἀνά-
στασιν, καὶ οἵτινες οὐχ ὁμολόγησαν
πατέρα καὶ τὸν υἱὸν καὶ τὸ ἅγιον
πνεῦμα· τότε ἀποπέμψω αὐτοὺς ἐν
τῷ ἄδῃ, καθὼς προεῖπε ὁ προφήτης
Δαυὶδ· ἀποσφραγίσαντες οἱ ἀμαρτω-
λοὶ εἰς τὸν ἄδην, πάντα τὰ ἔθνη τὰ
ἐπιλαμθαρμόμενα τοῦ θεοῦ. καὶ πάλιν
ὁ αὐτὸς εἶπε· ὡς πρόβατα ἐν
ἄδῃ ἔθετο, θάνατος ποιμαίνει αὐτούς.
Καὶ πάλιν εἶπον· κύριε, καὶ ἀπὸ ἐκεί-

νων ποίας μέλλει κρίνειν; καὶ ἤκουσα
φωνῆς λεγούσης μοι· ἄκουσον, δικαιε
Γωάρην· τότε ἐρωτηθήσεται τὸ γένος
τῷ Ἐβραϊῶν, οἵτινες ὡς κακοῦργον
τῷ ξύλῳ με προσήλωσαν. καὶ εἶπον·
καὶ ὅτοι ποίας κολάσεως μέλλουσιν
τυχεῖν καὶ ποῖα τόπα, ὅτι τοιαῦτά σοι
ἐποίησαν; καὶ ἤκουσα φωνῆς λεγούσης
μοι· αὐτοὶ ἀπελδύσονται ἐν τῷ ταρ-
τάρῳ, καθὼς προεῖπε ὁ προφήτης
Δαυὶδ· ἐκέκραξαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ σῶ-
ζων, πρὸς κύριον, καὶ οὐκ εἰσῆκυσεν
αὐτούς. καὶ πάλιν εἶπε ὁ ἀπόστολος
Παῦλος· ὅσοι ἀνόμως ἡμαρτοῦ ἀπό-
μως καὶ ἀπολοῦνται, καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ
ἡμαρτοῦ διὰ νόμον κριθήσονται. Καὶ
πάλιν εἶπον· κύριε, καὶ οἱ τὸ βάντι-
σμα λαβόμεναι τί; καὶ ἤκουσα φωνῆς
λεγούσης μοι· τότε ἐρωτηθήσεται τὸ
γένος τῷ Χριστιανῶν, οἱ τὸ βάντι-
σμα λαβόμεναι, καὶ τότε οἱ δίκαιοι ὑπὸ
νόμῳ τῷ ἐλθόντι, καὶ πορεύσονται
οἱ ἄγγελοι καὶ ἐπισωρεύουσιν
αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν, καθὼς
προεῖπε ὁ προφήτης Δαυὶδ ὅτι οὐκ
ἀφήσει κύριος τὴν ῥάβδον τῶν ἀμαρτω-
λῶν ἐπὶ τὸν κληρὸν τῶν δικαίων, καὶ
συνήσονται πάντες οἱ δίκαιοι ἐκ δε-
ξιῶν μου καὶ λάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος. κα-
θὼς ὁρᾷς, Γωάρην, τοὺς ἀστέρας τοῦ
οὐρανοῦ, ὅτι ὅλοι ὁμοῦ ἐγένοντο, εἰς
δὲ τὸ φῶς διελθέμεν, οὕτως ἔσται ἐπὶ
τῶν δικαίων καὶ τῶν ἀμαρτωλῶν· οἱ
γὰρ δίκαιοι λάμψουσιν ὡς φωσῆρες καὶ
ὡς ὁ ἥλιος, οἱ δὲ ἀμαρτωλοὶ ἔσονται
ζοφώδεις. Καὶ πάλιν εἶπον· κύριε, καὶ

πάντες οἱ Χριστιανοὶ εἰς μίαν κόλα-
σιν ἀπέρχονται· βασιλεῖς, ἀρχιερεῖς,
ιερεῖς, πατριάρχαι, πλὴς σιοὶ καὶ πέμ-
ντες, δοῦλοι καὶ ἐλεύθεροι· καὶ ἥκιστα
φωρῆς λεγέσθης μοι· ἄκτιστον, δίκαιε
Γωάμνη· καθὼς προεῖπεν ὁ προφή-
της Δαυὶδ, ἡ ὑπομοχλὴ τῆς πενήτων
οὐκ ἀπολείπεται εἰς τέλος. περὶ δὲ βα-
σιλέων, ἐλαθίσονται ὡς ἀνδράποδα
καὶ κλωσάσιν ὡς μήπια· περὶ δὲ πα-
τριαρχῶν καὶ ιερέων καὶ λαϊκῶν τῶν
ἀμαρτησάντων, ὁλοκαυτωμένοι
ἐν ταῖς κολάσεσιν καὶ τὴν ἀνάλω-
γίαν ἐκείνην τοῦ ἰδίου πταίσματος, οἱ
μὲν ἐν τῷ πυρὶ καὶ ποταμῷ, οἱ δὲ εἰς
τὸν σκόλον καὶ τὸν ἀκοίμητον, ἄλ-
λοι δὲ ἐν τῷ ἐπταστόμῳ φρέατι τῆς
κολάσεως· ἐν ταύταις ταῖς κολάσε-
σιν ὁλοκαυτωμένοι οἱ ἀμαρτωλοί.
Καὶ πάλιν εἶπεν· κύριε, καὶ οἱ δίκαιοι
ποῦ μέλλουσιν ἀνελθεῖν; καὶ ἥκιστα
φωρῆς λεγέσθης μοι· τότε ἀποσκεπα-
σθήσεται ὁ παράδεισος, καὶ γεμῖσε-
ται ὁ κόσμος ὅλος καὶ ὁ παρὰ τὸν οὐρανόν
ἐν, καὶ ἔσονται οἱ δίκαιοι ἐπὶ προσώ-
πῳ πάσης τῆς γῆς καὶ τῶν ἀγγέλων
με, καθὼς προεῖπεν τὸ πνεῦμα τὸ
ἅγιον διὰ τοῦ προφήτου Δαυὶδ· δίκαιοι
δὲ κληρονομήσουσιν τὴν γῆν, καὶ κατασκη-
νώσουσιν εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐπ’ αὐτῆς.
Καὶ πάλιν εἶπεν· κύριε, πόσον ἐστὶν
τὸ πλῆθος τῶν ἀγγέλων; καὶ ποῖόν
ἐστιν πλῆθος, τῶν ἀγγέλων ἢ τῶν ἀν-
θρώπων; καὶ ἥκιστα φωρῆς λεγέσθης
μοι· ὅσον ἐστὶν τὸ πλῆθος τῶν ἀγγέ-
λων, τόσον ἐστὶν τὸ γένος τῶν ἀνθρώ-
πων, καθὼς εἶπεν ὁ προφήτης· ἔσ-
ται ὅρα ἀνθρώπων καὶ ἀριθμὸν ἀγγέλων
θεοῦ. Καὶ πάλιν εἶπεν· κύριε, καὶ ἀπὸ
τότε τί μέλλεις ποιεῖν; καὶ πῶς μέλ-
λει εἶναι ὁ κόσμος; ἀποκαλύψου μοι
πάντα. καὶ ἥκιστα φωρῆς λεγέσθης μοι·
ἄκτιστον, δίκαιε Γωάμνη· ἀπὸ τότε οὐκ
ἐστὶν πόμος, οὐκ ἐστὶν λύπη, οὐκ ἐστὶν
στεναγμός, οὐκ ἐστὶν μετριοψυχία, οὐκ
ἐστὶν δάκρυα, οὐκ ἐστὶν φθόρος, οὐκ
ἐστὶν μισαδελφία, οὐκ ἐστὶν ἀδικία, οὐκ
ἐστὶν ὑπερηφανία, οὐκ ἐστὶν καταλα-
λία, οὐκ ἐστὶν πικρία, οὐκ ἐστὶν μέ-
ριμνα βίβη, οὐκ ἐστὶν πόμος γονέων ἢ
τέκνων, οὐκ ἐστὶν πόμος πτωχῶν, οὐκ
εἰσὶν πορνικοὶ λογισμοί, οὐκ ἐστὶν διά-
βολος, οὐκ ἐστὶν θάνατος, οὐκ ἐστὶν
λύπη ἀλλὰ πάντα ἡμέρα. καθὼς προεί-
ρηκα· καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ
ἐστὶν ἐκ τῆς αὐτῆς ταύτης, ταῦτα
τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὁμοιωμένους τῶν
ἀγγέλων διὰ τῆς ἐμαρὲς ταύτης πο-
λιτείας, καὶ ἐμὴν με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ
τῆς φωρῆς με ἀκρίβως, καὶ γεμῖσε-
ται μία ποιμνία, εἰς ποιμνίαν. Καὶ πάλιν
ἥκιστα φωρῆς λεγέσθης μοι· ἰδοὺ ταῦτα
πάντα ἥκιστας, δίκαιε Γωάμνη· ταῦτα
παράθῃς πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, ἵνα καὶ
ἐτέρους διδάξωσιν καὶ μὴ καταφρονη-
σωσιν, μηδὲ τοὺς μαργαρίτας ἡμῶν
ρίψωσιν ἐμπροσθεν τῶν χοίρων, μὴ
ποτε καταπατήσουσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς
ποσὶν αὐτῶν. Καὶ ἔτι με ἀκρίβως τῆς
φωρῆς ταύτης, κατὰ τὴν ἐμὴν με φωνήν
καὶ ἀπέστειτό με ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ. καὶ
ἤλθον φωνὴν πρὸς με λέγουσαν· μακά-

ριοι οἱ φυλάττοντες κρίσιν καὶ ποιοῦν-
τες δικαιοσύνη ἐν παντὶ καιρῷ. καὶ
μακάριός ἐστιν ὁ οἶκος ὅπου κεῖται ἡ δι-

άθροισ αὕτη, καθὼς εἶπερ ὁ κύριος ὅτι
ὁ ἀγα πῶν με τοὺς λόγους με τηρεῖ ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν· αὐτῷ ἡ
δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

κα' Μαρτίᾳ βί'